

Bayer Zsolt: Törpe Károlyi Mihályocskák (4. rész)

2021 március 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Kik és mikor döntötték el, hogy melyek azok a híres európai értékek?

Mályusz Elemér írja Kun Bélának patkánylázadásának végéről:

„Belülre roskadozott, omladozott már a diktatúra, amidőn a vörös hadsereg a románoktól szenvedett vereség következtében felbomlott. A veszély pillanatában a diktatúra gyakorlói, a népbiztosok magára hagyták a munkásságot, és augusztus 2-án különvonattal, autókkal menekültek Ausztriába. Így lettek emigránsok. Ausztriában ott találtak már néhányat azok közül, akik a diktatúrában nem játszottak aktív szerepet, mint Jászit és néhány társát; maga Károlyi is elhagyta már előbb az országot. Rövidesen követték őket többen is, azok, akiknek volt okuk félni az igazságszolgáltató hatóságoktól.

A diktatúra összeomlása után a néhány napos munkáspárti, átmeneti Peidl-kormány után – amelyben még mérsékeltébb népbiztosok is helyet foglaltak –, a polgárság maga veszi kezébe az ország sorsának intézését. A polgári kormány 1920 elején a legszélesebb körű választói jog alapján, nemzetgyűlési választásokat tart, amely a polgári pártok fényes győzelmét hozza meg. A szociáldemokrata párt, szépítgetni akarván biztos vereségét, nem vesz részt a választásokon, amelyeknek eredménye a forradalmakból kiábrándult közvélemény hiven tükrözi vissza.

Ez ellen a polgári kormány és nemzetgyűlés által képviselt Magyarország ellen indítják meg a külföldre, emigrációba szorult vezérek és híveik támadásait, egyre megújuló kísérleteket téve arra, hogy ismét visszatérhessenek az országba, és újból átvehessék a hatalmat.”

Nos, ennyire nincs új a nap alatt.

Mindössze annyi a változás, hogy ma már (sajnos) egyiknek sem kell emigrálnia, itthonról folytathatják ugyanazt, amit elődeik akkor elkezdtek. És a kinti (nyugati) elvtársaik a lehető legkészségesebben állnak rendelkezésükre, nem ritkán túllihegve a hazaiak ügybuzgalmát és lepipálva őket gazemberségben is, aljasságban is. Ami, lássuk be, nem kis teljesítmény.

Amúgy az emigráció semmiféle lelki megterhelést nem jelent ezeknek.

„Az emigránsoknak, amikor menekülés közben átlépték a magyar határt, nem szorult el a szívük. Nem érezték a fájdalmat, amely elfog mindenkit szeretteitől való elváláskor. Nekik senkitől sem kellett elválniuk: ők nem a hazát hagyták el. Ezt már rég megtagadták, kigúnyolták, sárba taposták. Már rég elszakították azokat a láthatatlan szálakat, amelyek mindenkit hozzáfűznek a fajhoz, amelyből származott, a földhöz, amelyen bölcsője ringott, a családhoz, a környezethez, amelyben felnövekedett.”

Így Mályusz az emigrációba kényszerülő Lenin-fiúkról. S ezt ők és az utódaik a mai napig elfogult és igaztalan véleménynek tartják, és előszeretettel hangoztatják, hogy ők igazán és tényleg szeretik a hazájukat.

Nos, akkor olvassuk őket magukat!

Talán mondjuk Roboz Imrét:

„Pokolba a parasztnak, féregnek való nosztalgiával, tőzre minden pesti gondolattal, magyar gonddal, magyar ragadással. Fel a nagy utakra, a nagy próbálkozásra, a csoda nagy idegenre! Ott messze is süt izzón a nap, ott is illatos a virág, forró az asszonycsók, zeng a dal és csillogó az arany. Mit silbakoljak a rút magyar tragédia függőnye előtt? Mit dideregjek gaz és ostoba önmarcangolása láttán, mit fájjon nekem a pesti hitványság kínszenvedése, mit pusztítsam büszke életkedvem, egészséges élni akarásom, jogos emberi nyugalom a magyar pusztulással? Miért legyek jó fia, h? fia egy rossz hazának, h?tlen hazának! Hátam mögött a magyar táj: hadd maradjon. Hátam mögött a magyar pusztulás: hadd pusztuljon. Nem kellettem, nekem se kell. Gyenge népem, gyáva népem, hitvány népség, mi közöm már hozzád. Munka, gondolat, szabadság, er?, forradalmi láz: én felétek indulok, előre. Vissza se pillantok rátok. [...] Magyar röggel, magyar szóval, akár sohse találkozom többé.”

Ugye beugrik azonnal egy bizonyos Kertész Ákos nevű Roboz Imre ugyanilyen vallomása?

„A magyar genetikusan alattvaló. A magyar a legsúlyosabb történelmi bűnökért sem érez egy szikrányi lelkiismeret-

furdalást, hogy mindent másra hárít, hogy mindig másra mutogat, hogy boldogan dagonyázik a diktatúra pocsolyájában, röfög és zabálja a moslékot, és nem akar tudni róla, hogy le fogják szűrni. Hogy se tanulni, se dolgozni nem tud és nem akar, csak irigyelni, és ha módja van legyilkolni azt, aki munkával, tanulásával, innovációval viszi valamire.”

Nos, igen, ezek ugyanazok.

S ahogy Roboz Imrét és társait, a vörös emigrációt, a népbiztosokat, Lenin-fiúkat, tömeggyilkosokat tárt karokkal várja Bécs, úgy várja a Kertész Ákos nevű Roboz Imrét tárt karokkal Kanada. Ugyanis – emlékeznek még Szolzsenyicinre? – ez az a hálózat, ami a világot „egységessé” tette.

És ez az „egységes” világ, a hálózat, az egykor volt bolsevikok, vörös gyilkosok, majd a bolsevikokból liberálissá lett vallás, hagyomány, nemzet- és lélekgyilkosok világa mind a mai napig felszámolhatatlannak tűnik, és óvják, segítik egymást. Úgy rándulnak össze minden vélt vagy valós sérelemre, mint az osztriga, ha citromot csepegtetnek rá. Ez az a világ, amelyik ma megfellebbezhetetlen magabiztossággal kijelenti például, hogy „Orbán Viktor és a Fidesz eltávolodott az európai értékektől?”.

Talán ideje feltenni a kérdést: kik és mikor döntötték el, hogy melyek ezek az európai értékek? Tessék mondani, volt valamikor, valahol egy „európai értékek értekezlet”, ahová elfelejtettek bennünket meghívni? És azon kik vettek részt? És milyen határozatok születtek

Elhatározták például, hogy mostantól kikerül az európai értékek sorából a nemzethez tartozás szentsége, a hazaszeretet, a patriotizmus, a nemzetállam, a nemzeti kultúra, a hagyomány és a hagyománytisztelet, a kereszténység, az államhatárok sérthetatlensége, a család fogalma és szentsége, a nemzeti identitás megkérdőjelezhetatlensége, a férfi férfiassága és a nő nőiessége, a gyermek óvása és védelme, az antik irodalom, a nemzeti irodalom, az irodalom és a művészetek „jogfolytonossága”, a klasszika filológia és a normalitás?

És mindez átadja helyét a szó legszorosabb értelmében vett határtalan globalizációnak, a nemzet megtagadásának és győzelmének, a vallási, nemzeti, nemzeti identitás elrablásának és bűnné nyilvánításának, minden hagyomány megtagadásának és kiröhögésének, a kereszténység meggyalázásának, a nemzetállamok felszámolásának, a férfi elnőiesítésének és a nő férfiasításának, minden létező szexuális aberráció és gusztustalanság piedesztálra emelésének, a genderelméletnek, a hagyományos család felszámolásának és a „szivárványcsalád” dédelgetésének – bármit is jelentsen ez, jelentsen három férfit és a gyerekeket vagy két férfit, egy nőt, egy kecskét és a gyerekeket akár –, a mindenki befogadásának, a határok eltüntetésének, a terrorizmus elszabadulásának és mentegetésének, a nemek közötti átugrálásnak, a gyermekek átoperálásának, a gyermekvállalás megtagadásának és bűnné nyilvánításának, az irodalom és az antikvitás felszámolásának és bűnössé nyilvánításának – szóval a teljes és totális és elviselhetetlen abnormalitásnak?

És mikor volt ez az értekezlet, és kik voltak jelen? És hogyan születtek ezek a határozatok? Megkérdezték erről a „népet”, vagy csak elkezdtek rászoktatni az új értékekre?

S aki ellenáll, annak mi lesz a sorsa? Azt egyszer?en nácinak, jobb esetben antidemokratának és diktátornak nyilvánítják, azokhoz kiszáll a Deutsche Welle filmet készíteni, hogy ha visszaépítik az egykori lovardát a Várban, az nácizmus és menekülnek a zsidók? És hova menekülnek, tessék mondani?

Mondjuk Németországba, ahol már több mint egy éve bejelentette nyilvánosan egy miniszter, hogy a zsidók ne viseljék nyilvános helyeken látható vallási jelképeiket, mert nem tudják szavatolni a biztonságukat, s ahol a szélsőséges iszlámisták naponta vernek zsidókat és gyaláznak meg zsinagógákat? Vagy esetleg Franciaországba, ahol ugyanez a helyzet?

Tessék mondani: hová kell ma menekülni a zsidóságnak?

És a normalitásnak?

(folytatjuk)

A cikksorozat első része [ide kattintva](#), a második része [ide kattintva](#), a harmadik része [ide kattintva](#) olvasható.

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló